

§

13–16

Oikeus käyttää meänkieltä, saamea ja suomea tuomioistuimissa

13§ Sillä, joka on osapuoli tai osapuolen edustaja jutussa tai asiassa hallinto-oikeudessa, käräjäoikeudessa, maa- ja ympäristötuomioistuimessa tai merioikeustuomioistuimessa, jonka tuomiopiiri on kokonaan tai osittain yhtäpitävä kuntien *Haparanta, Jällivaara, Kiiruna, Pajala* ja *Övertorneå* kanssa, on oikeus käyttää meänkieltä tai suomea jutun tai asian käsittelyssä, jos jutulla tai asialla on yhteys johonkin näistä kunnista. Sama koskee saamea sellaisessa tuomioistuimessa, jonka tuomiopiiri on kokonaan tai osittain yhtäpitävä kuntien *Arjeplog, Jokkmokk, Jällivaara* tai *Kiiruna* kanssa, jos jutulla tai asialla on yhteys johonkin näistä kunnista.

Oikeus käyttää meänkieltä, saamea tai suomea käsittää myös ne tuomioistuimet, joihin ensimmäisessä kappaleessa tarkoitettussa jutussa tai asiassa tehdystä tuomiosta tai päätöksestä valitetaan.

14§ Oikeus käyttää meänkieltä, saamea tai suomea 13 §:n mukaisissa tuomioistuimissa käsiteltävissä jutuissa tai asioissa käsittää oikeuden jättää tuomioistuimeen tämänkielisiä asiakirjoja ja kirjallisia todisteita, oikeuden saada juttuun tai asiaan liittyvät asiakirjat suullisesti käännettyksi tälle kielelle ja oikeuden puhua tätä kieltä suullisessa käsittelyssä tuomioistuimessa. Tuomioistuimen on käännettävä asiakirjat ja kirjalliset todisteet ruotsiksi, ellei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Tuomioistuimen on myös muuten pyrittävä käyttämään vähemmistökieltä kontakteissaan osapuoleen tai tämän edustajaan.

Kaikissa jutuissa ja asioissa, joissa 13 §:n mukaan on oikeus käyttää meänkieltä, saamea tai suomea tuomioistuimissa, on osapuolella tai osapuolen edustajalla, jolla ei ole juridista avustajaa, oikeus saada pyynnöstä tuomiopäätös ja tuomion perusteet käännettyksi kirjallisesti tälle kielelle.

15§ Sen, joka haluaa käyttää meänkieltä, saamea tai suomea jutun tai asian käsittelyssä tuomioistuimessa 13 §:n mukaan, on pyydettävä tätä jutun tai asian käsittelyn alkaessa tai kun osapuoli esittää kantansa jutussa tai asiassa ensimmäisen kerran.

Pyyntö käännoksen saamisesta 14 §:n kolmannen kappaleen mukaan on esitettävä viikon kuluessa siitä kun tuomio tai päätös annettiin, ellei sellaista pyyntöä ole esitetty aikaisemmin jutun tai asian käsittelyn aikana.

Jos pyyntö vähemmistökielen käyttämisestä tai käännoksen saamisesta esitetään myöhemmin kuin ensimmäisessä ja toisessa kappaleessa ilmoitetaan, sen saa evätä. Sellaisen pyynnön saa evätä myös, jos on ilmeistä, että tarkoitus on asiaton.

16§ Jos osapuolella tai osapuolen edustajalla on oikeus käyttää oikeudenkäynnissä meänkieltä, saamea tai suomea, on käytettävä tulkkia oikeudenkäymiskaaren 5 luvun 6–8 §:n ja 33 luvun 9 §:n ja hallintoprosessilain (1971:291) 50–52 §:n määräyksiä mukaan.

**Länsstyrelsen
Stockholm**
Box 22067
104 22 STOCKHOLM
Tel: 010-223 10 00

Sametinget
Box 90
981 22 GIRON/KIRUNA
Tel: 0980-780 30

§ 19–21 Poikkeukset & Seuranta

19§ Jos on erityisiä syitä, hallitus saa tietyn, hallituksen alaisen viranomaisen osalta myöntää poikkeuksen 8 §:n soveltamisesta. Sama koskee hallituksen alueelle tai kunnalle antamaa valtuutusta kunnallisten viranomaisten osalta.

20§ Tämän lain soveltamista hallintoviranomaisissa on seurattava. Hallitus antaa säännökset siitä, mikä viranomainen tai mitkä viranomaiset vastaavat seurannasta. Tämä seurantavastuu ei merkitse muille viranomaisille kuuluvan valvontavastuun rajoittamista.

21§ Seurantavastuullisen viranomaisen on lisäksi avustettava muita hallintoviranomaisia lain soveltamisessa neuvonnalla, informaatiolla ja muulla samankaltaisella toiminnalla.

§

17–18

Meänkieli, saame ja suomi esikoulussa, tietyssä muussa pedagogisessa toiminnassa ja vanhustenhuollossa

17§ Yksityisten henkilöiden oikeudesta saada tietyissä tapauksissa esikoulu tai tietty muu pedagoginen toiminta meänkielellä, saameksi tai suomeksi säädetään koululain 8 luvun 12 b §:ssä ja 25 luvun 5 a §:ssä (2010:800).

18§ Hallintoalueeseen kuuluvan kunnan on tarjottava sitä pyytävälle mahdollisuus saada vanhustenhuollon puitteissa tarjottava palvelu ja hoiva kokonaan tai olennaisilta osin henkilökunnalta, joka hallitsee meänkielen, saamen tai suomen.

18a§ Hallintoalueeseen kuulumattoman kunnan on tarjottava sitä pyytävälle mahdollisuus saada vanhustenhuollon puitteissa tarjottava palvelu ja hoiva kokonaan tai olennaisilta osin henkilökunnalta, joka hallitsee jiddiisin, meänkielen, romanin, saamen tai suomen, mikäli kunnassa on käytettävissä näitä kieliä osaavaa henkilökuntaa. Sama koskee muiden kielten osalta kuntaa, joka kuuluu tietyn kielen hallintoalueeseen.

18b§ Kunnan on 18 §:n ja 18 a §:n mukaisesti tarjottavan hoivan puitteissa huomioitava vanhusten tarpeet heidän oman kielellisen identiteettinsä säilyttämisestä.

18c§ Kunnan on tiedotettava vanhustenhuollon puitteissa avustusta hakevalle mahdollisuudesta saada 18 §:n ja 18 a §:n pykälän mukaista palvelua ja hoivaa.

§ 1–5

Yleiset määräykset

1§ Tämä laki sisältää määräyksiä kansallisista vähemmistöistä, kansallisista vähemmistökielistä, hallintoalueista ja oikeudesta käyttää vähemmistökieltä hallintoviranomaisissa ja tuomioistuimissa sekä määräyksiä vanhustenhuollosta. Laki sisältää myös määräyksiä lain soveltamisen seurannasta.

2§ Kansallisia vähemmistöjä ovat juutalaiset, romanit, ruotsinsuomalaiset, saamelaiset ja tornionlaaksoalaiset sen mukaan, mihin Ruotsi on sitoutunut Euroopan neuvoston kansallisten vähemmistöjen

suojelua koskevan puiteyleissopimuksen (SÖ 2000:2) mukaan ja alueellisia kieliä tai vähemmistökieliä koskevan eurooppalaisen peruskirjan (SÖ 2000:3) mukaan.

Kielilaisissa (2009:600) mainitaan, että kansallisia vähemmistökieliä ovat jiddişi, meänkieli, romani chib, saame ja suomi.

3§ Kuntien ja alueiden on tiedotettava kansallisille vähemmistöille heidän oikeuksistaan ja julkisen sektorin eli valtion, kuntien, alueiden ja viranomaisten tämän lain mukaisesta vastuusta sekä niistä säännöksistä, joihin tässä laissa viitataan. Sama koskee valtion

hallintoviranomaisia, joiden toiminnalla on merkitystä kansallisille vähemmistöille tai vähemmistökielille.

4§ Kielilaisissa (2009:600) mainitaan, että julkisella sektorilla on erityinen vastuu suojella ja edistää kansallisia vähemmistökieliä.

Julkisen sektorin on myös muuten edistettävä kansallisten vähemmistöjen mahdollisuuksia säilyttää kulttuurinsa ja kehittää sitä Ruotsissa. Lasten kulttuuri-identiteetin kehitystä ja oman vähemmistökielen käyttöä on edistettävä erityisesti.

5§ Hallintoviranomaisten on annettava kansallisille vähemmistöille mahdollisuus vaikuttaa heitä koskeviin asioihin ja neuvoteltava tällaisista asioista vähemmistöjen kanssa mahdollisimman suurella määrällä.

Hallintoviranomaisen on järjestettävä ensimmäisen kappaleen mukainen neuvonpito struktuurina dialogina kansallisten vähemmistöjen kanssa voidakseen huomioida vähemmistöjen näkemykset ja tarpeet viranomaisen päätöksenteossa.

Laissa (2002:66) konsultaatiosta kysymyksissä jotka koskevat saamen kansaa on erityisäädöksiä konsultaatiosta saamen kansan kanssa.

5a§ Hallintoviranomaisten on erityisesti edistettävä lasten ja nuorten mahdollisuuksia vaikuttamiseen ja neuvonpitoon heitä koskeissa kysymyksissä sekä sovittaa yhteistyömuodot heidän edellytyksiinsä.

5b§ Kuntien ja alueiden on hyväksyttävä tavoitteet ja suuntaviivat vähemmistöpoliittiselle työlle.

Tiedot ensimmäisen kappaleen mukaisesti hyväksytyistä tavoitteista ja suuntaviivoista on pyydettyä jätettävä viranomaiselle, jolla on 20 §:n mukainen seurantavastuu.

§ 6–7

Hallintoalueet

6§ Suomen kielen hallintoalueella tarkoitetaan kuntia *Botkyrka, Eskilstuna, Hallstahammar, Haaparanta, Haninge, Huddinge, Häbo, Jällivaara, Kiiruna, Köping, Pajala, Sigtuna, Solna, Södertälje, Tierp, Tukholma, Upplands Väsby, Upplands-Bro, Uppsala, Älvkarleby, Österåker, Östhammar* ja *Övertorneå*.

Meänkielen hallintoalueella tarkoitetaan kuntia *Haaparanta, Jällivaara, Kiiruna, Pajala* ja *Övertorneå*.

Saamen kielen hallintoalueella tarkoitetaan kuntia *Arjeplog, Arvidsjaur, Berg, Härjedalen, Jokkmokk, Jällivaara, Kiiruna, Lycksele, Malå, Sorsele, Storuman, Strömsund, Uumaja, Vilhelmina, Åre, Älvdalen* ja *Östersund*.

7§ Muut kuin 6 §:ssä mainitut kunnat voivat hakemuksen jälkeen saada liittyä meänkielen, saamen tai suomen hallintoalueeseen. Päätöksen siitä, että kunta saa liittyä hallintoalueeseen tekee hallitus.

Hallintoalueeseen hallituksen päätöksestä kuuluva kunta voi hakea hallitukselta lupaa erota hallintoalueesta. Hallitus saa päättää erosta vain, jos siihen on erityisiä syitä.

Hallitus saa antaa säännöksiä hallintoalueeseen liittymisestä ja hallintoalueesta eroamisesta.

§ 8–12

Oikeus käyttää meänkieltä, saamea ja suomea viranomaisissa

8§ Yksityisillä henkilöillä on oikeus käyttää meänkieltä, saamea ja suomea suullisissa ja kirjallisissa kontakteissaan hallintoviranomaiseen, jonka maantieteellinen toimialue on kokonaan tai osittain sama kuin vähemmistökielen hallintoalue. Tämä koskee asioita, joissa yksityinen henkilö on osapuoli tai osapuolen edustaja, jos asialla on yhteys hallintoalueeseen.

Jos yksityinen henkilö käyttää meänkieltä, saamea tai suomea sellaisessa asiassa, viranomaisella on velvollisuus antaa suullinen vastaus samalla kielellä. Yksityisillä henkilöillä, joilta puuttuu juridinen avustaja, on lisäksi oikeus pyynnöstä saada kirjallinen käännös asiassa tehdystä päätöksestä ja päätöksen perusteluista meänkielillä, saameksi tai suomeksi.

Viranomaisen on muutenkin pyrittävä kohtaamaan yksityiset henkilöt näillä kielillä.

9§ Hallintoalueen ulkopuolella yksityisillä henkilöillä on oikeus käyttää meänkieltä, saamea ja suomea suullisissa ja kirjallisissa kontakteissaan hallintoviranomaisiin asioissa, joissa yksityinen henkilö on osapuoli tai osapuolen edustaja, jos asian pystyy käsittelemään henkilöstö, joka hallitsee vähemmistökielen.

10§ Yksityisillä henkilöillä on aina oikeus käyttää meänkieltä, saamea ja suomea kirjallisissa kontakteissaan *valtiopäivien asiamiehiin* ja *Syrjintäasiamiehen virastoon*. Sama koskee yksityisten henkilöiden kirjallisia kontakteja *oikeuskansleriin, Vakuutuskassaan, Verovirastoon* ja *Työnvälitykseen* asioissa, joissa yksityinen henkilö on osapuoli tai osapuolen edustaja.

11§ Hallintoviranomaisten on pyrittävä siihen, että meän-, saamen- ja suomenkielentaitoista henkilöstöä on käytettävissä, kun se on tarpeen yksityisten henkilöiden ollessa yhteydessä viranomaisiin.

12§ Hallintoviranomaiset saavat päättää erityiset ajat ja paikat meänkieltä, saamea ja suomea puhuvien yksityisten henkilöiden vastaanottamiseksi sekä erityiset puhelinajat.